

Sygn. akt III RC 56/17

UZASADNIENIE

E. Z. działając w imieniu swojej małoletniej córki O. C. wniosła o podwyższenie alimentów przysługujących jej od pozwanego P. K. ustalonych ugodą zawartą przez strony w dniu 26 stycznia 2016 roku przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie III RC 210/15 z kwoty po 650 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie .

W uzasadnieniu wskazała, że od orzeczenia w przedmiocie alimentów znacznie wzrosły potrzeby małoletniej . Dziewczynka rozwija swoje zainteresowania , pasje sportowe , bierze udział w regatach sportowych oraz zgrupowaniach sportowych . Korzysta również z prywatnej nauki języków obcych . Pozwany poza alimentami w żaden sposób nie interesuje się dzieckiem , nie kupuje prezentów i nie przekazuje żadnych dodatkowych pieniędzy .

Pozwany w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa. Podał , że jego sytuacja od ostatniej sprawy alimentacyjnej nie zmieniła się . Nadal mieszka w Norwegii , nie ma stałego zajęcia , które dawałoby mu stabilność i płynność finansową . Życie w Norwegii utrudnia mu brak znajomości języka norweskiego i angielskiego . Koszt kursu językowego jest bardzo wysoki .

Wskazał , że z jego punktu widzenia sytuacja finansowa córki O. jest bardzo dobra . Alimenty wynoszą 650 zł , zasiłek rodzinny na O. z Niemiec to 189 euro , tyle samo w jego ocenie powinna wyłożyć matka dziecka .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. Z. i P. K. pozostawali w nieformalnym związku z którego posiadają córkę O. C. urodzoną (...).

Zakres ostatniego obowiązku alimentacyjnego wobec małoletniej O. C. został ustalony ugodą zawartą przez strony przed sądem w dniu 26 stycznia 2016 roku i wynosiły 650 zł miesięcznie .

Małoletnia O. miała wówczas niespełna 11 lat i chodziła do piątej klasy Szkoły Mistrzostwa Sportowego Szkoła wymagała dużych nakładów finansowych . wyjazdy na regaty , zgrupowania itp. . Małoletnia uczęszczała odpłatnie na naukę dwóch języków obcych , zajęcia taneczne .

Matka nieletniej była zatrudniona jako statystyk medyczny w szpitalu w M. z wynagrodzeniem 1350 zł miesięcznie . Pozostawała w związku małżeńskim . Mąż powódki pracował jako pracownik budowlany z wynagrodzeniem 4500 zł miesięcznie . Rodzina spłacała kredyt hipoteczny w kwocie po 1070 zł miesięcznie , 700 zł kredyt gotówkowy , 610 zł wynosiły raty za sprzęt AGD . Czynsz za mieszkanie 528 zł , za energię 200 zł , media 335 zł , szkoła języków obcych 270 zł , żłobek syna 450 zł .

Pozwany mieszkał w Norwegii . Systematycznie płacił zasądzone alimenty , starał się dodatkowo rozbił córce prezenty . Sytuacja jego była trudna . Pracował na umowy zlecenia . Wynajmował mieszkanie . Nie był związany z kobietą , innych dzieci poza córką nie posiadał / dowód akta III RC 210/15 /.

Aktualnie małoletnia O. ma trzynaście lat , uczęszcza do szkoły sportowej . Szkoła nie jest odpłatna ,ale za wyjazdy na zgrupowania trzeba ponosić wysokie koszty . W sezonie wyjazdy kosztują nawet 5000 zł . W ostatnim roku szkolnym małoletnia była w K. , P. . Za wyjazd do K. trzeba było zapłacić 260 zł , za P. 665zł . Był też wyjazd do Chorwacji za 1700 zł . Do tych wyjazdów dziewczynka jest wyposażona w dodatkowe pieniądze , czasami trzeba dokupić sprzęt lub ubranie sportowe np. piankę . Małoletnia uczęszcza prywatnie na zajęcia z języków obcych , co daje kwotę 250 zł miesięcznie . O. jest zdrowym dzieckiem, wymaga jedynie noszenia aparatu ortodontycznego . Za aparat jeszcze nie trzeba płacić , ale za wizyty u ortodonta matka powódki będzie musiała płacić od lipca .

E. Z. jest zatrudniona w Szpitalu (...) na stanowisku statystyk medyczny. Netto zarabia 1746 zł. Z wynagrodzenia jest potrącana kwota 153,55 zł z tytułu pożyczki. Pozostaje w związku małżeńskim od około trzech lat. Z małżeństwa ma jedno dziecko trzyletniego syna. Chłopiec urodził się jako wcześniak, nosi specjalistyczne obuwie i ma zęza. Mąż powódki jest zatrudniony jako pracownik budowlany, wyjeżdża za granicę do pracy. Miesięcznie zarabia 5-6 tysięcy złotych. Rodzina zajmuje mieszkanie własnościowe o powierzchni 64m². Mieszkanie zostało zakupione na kredyt w wysokości 225 tysięcy złotych. Rata miesięczna wynosi 1070 zł. Małżonkowie spłacają jeszcze kredyt konsumpcyjny – rata miesięczna wynosi 700 zł, raty za sprzęt AGD i meble to kwota 440 zł. Małoletnia ma założoną lokatę, na którą wpłacana jest kwota 100 zł miesięcznie. Rodzina posiada samochód V. (...) rocznik 2001, jego wartość to 7-8 tysięcy złotych. Pozwany płaci alimenty na małąletnią, a poza tym jego zainteresowanie dzieckiem jest niewielkie. W tym roku kupił jej deskę do kateserfingu, wcześniej podarował używany telefon / dowód zaświadczenie o dochodach k 58, raport bankowy, wyjaśnienia powódki k 62, 63 /.

Pozwany P. K. mieszka w Norwegii od trzech lat. Wcześniej wyjechała jego rodzina. Mieszka z rodzicami w wynajmowanym mieszkaniu, które jest przedzielone i każdy ponosi swoje opłaty. Pracuje w agencji, która trudni się wypożyczaniem pracowników do różnych prac. Nie jest to praca stała, zależy od zleceń i potrzeb rynku. Wynagrodzenie też jest różne. Bywało, że pozwany zarabiał 13-14 tysięcy złotych, ale w ostatnim czasie są to kwoty około 3000. Za mieszkanie i media pozwany płaci około 2700 – 3000 zł. Nie posiada samochodu, żadnego majątku ani oszczędności. Ma zadłużenie u komornika na kwotę około 80 tysięcy złotych. Nie posiada żadnego wyuczonego zawodu, nie zna języków obcych. Nie jest związany z kobietą, innych dzieci nie posiada. Ma sporadyczne kontakty z córką, płaci systematycznie alimenty / dowód wyjaśnienia pozwanego k 63, 64,65, zaświadczenie k 19, 20 21, faktury k 23-35/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów, których wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała i które nie budzą zastrzeżeń Sądu oraz na podstawie wyjaśnień E. Z. i P. K., odnośnie ich sytuacji materialnych, możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania, które Sąd uznał za wiarygodne.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jedynie po części zasługuje na uwzględnienie.

Pozwanego niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec małąletniej córki O. C., a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 KRO).

W niniejszej sprawie podstawę żądania małąletniej powódki stanowi art. 138 KRO, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych, jednak w kwocie niższej od żądania pozwu.

Przed wszystkim podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów wydatki na małąletnią wzrosły typowo dla jej wieku. Rośnie, rozwija się, potrzebuje nowej odzieży, obuwia. Jest nastolatką więc poza zwykłymi potrzebami konieczny staje się zakup drobnych kosmetyków. Dziewczynka ma potrzeby związane z kulturą

– wyjście do kina , zakup modnych gazet czy książek itp. Jednak w ocenie sądu od ostatniej sprawy alimentacyjnej nie doszło do widocznych zmian , które powinny skutkować tak wysokimi alimentami jak żądała powódka .

Wypada zwrócić uwagę, że sytuacja finansowa matki małoletniej również uległa poprawie . Oboje z mężem pracują , mają stabilne dochody , wysokie jak na warunki miasta , w którym mieszkają . Mąż powódki zarabia więcej niż w roku 2016 , a i powódka otrzymuje do wynagrodzenia od roku 300 zł więcej do wypłaty .

W sytuacji pozwanego sąd również nie dopatrył się większych zmian . Ma zmienne wynagrodzenie , życie jego jest niestabilizowane . Sam nie wie czy docelowo zostanie w Norwegii czy też będzie szukał pracy w Polsce . Nie dorobił się majątku , ma dług w Polsce do spłacenia .

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres niespełna półtora roku od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletniej powódki, związanych przede wszystkim z jej naturalnym rozwojem fizycznym i rosnącymi wydatkami na odzież, żywność, środki czystości, oraz pasje sportowe co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

Pomoc pozwanego w finansowaniu córki powinna być zwiększona. Pozwany oprócz płacenia alimentów praktycznie nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletniej, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić córce jak najlepsze warunki. Matka małoletniej przejęła całkowicie obowiązki które powinny być rozdzielone na oboje rodziców .

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty – 750 zł, przy jednoczesnym udziale matki małoletniej powódki w jej utrzymaniu, przystaje z jednej strony do obecnych potrzeb małoletniej a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Alimenty podwyższone zostały w stopniu niższym od żądania pozwu, ponieważ możliwości finansowe pozwanego nie są nieograniczone, osiąga wynagrodzenie niestabilne , niestałe , a sytuacja materialna matki małoletniej uległa nieznaczącej poprawie.

Z tych względów na podstawie art. 138 KRO Sąd orzekł jak w sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt I i II wyroku).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2014 roku, poz. 1025 ze zm., j.t.), z uwagi na charakter sprawy nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi (punkt III wyroku).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC w punkcie IV wyroku orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.